

บทอ่านเรื่อง “บัดดี้คูคิด พินิจสารคดี”
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง พินิจข้อคิดเห็น (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ยลเสน่ห์ เมืองปากพนัง

รัฐณิกร บุญที่สุด

“ปากพนัง เมืองแห่งนกนางแอ่น มีฝูงปลาหนาแน่น”

เสียงเพลงดังขึ้นในหัวของฉัน ขณะอยู่บนรถที่เคลื่อนอยู่บนสะพานข้ามแม่น้ำปากพนัง พาหวนให้นึกถึงชีวิตในวัยเด็กที่เพลงนี้จะดังขึ้นทุก ๆ สี่โมงเย็น ของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตามเสียงตามสายของเทศบาลเมืองปากพนัง

หากพูดถึงอำเภอปากพนัง หลาย ๆ คนอาจเคยได้ยินผ่านหูจากหลากหลายสำนักข่าวเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมาจากการที่โดนพายุปากบีกล่มทั่วทั้งอำเภอปากพนัง มาจนถึงตอนนี้เวลาก็ล่วงเลยมานานพอสมควร ทุกอย่างของอำเภอปากพนังก็เข้าสู่สภาวะปกติ เห็นได้จากการไปเยือนในครั้งนี้ของตัวเอง “ปากพนัง” เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย มีอาณาเขตติดกับทะเลอ่าวไทย เดิมเรียกว่า “อำเภอเปี้ยซัด” เพราะเป็นบริเวณที่คลื่นทะเลจะซัดเอาเปลือกหอยหรือเปี้ยหอยเข้าสู่ชายหาด ซึ่งในอดีตการแลกเปลี่ยนสินค้านั้นจะใช้เปี้ยหอยแทนเงินตราซึ่งแตกต่างจากในปัจจุบัน ปากพนังจึงนับว่าเป็นเมืองท่าที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เศรษฐกิจของเมืองปากพนังพึ่งพ้อย่างมากมีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ และมีการอพยพของคนต่างชาติเข้ามาตั้งถิ่นฐานจำนวนมาก

“ชุมชนตลาด” เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำปากพนัง ซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่หล่อเลี้ยงชีวิตของผู้คน ไม่ใช่แค่คนในชุมชนตลาด แต่ครอบคลุมถึงคนทั้งอำเภอปากพนัง คนในบริเวณนี้ส่วนมากเป็นคนจีนที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานและประกอบอาชีพค้าขาย ไม่ว่าจะเป็นร้านเครื่องเขียน ร้านยาแผนโบราณ หรือแม้กระทั่งร้านค้าอุปกรณ์การประมง ซึ่งการทำประมงนั้นส่วนใหญ่เป็นอาชีพของคนไทยมุสลิมและมีไทยพุทธรองลงมา มีทั้งการทำประมงพื้นบ้าน และทำธุรกิจเรือประมงขนาดใหญ่ เมื่อออกเรือแล้วกลับเข้าฝั่งมาขายประมงก็จะนำสัตว์น้ำมาขายที่ตลาดริมแม่น้ำปากพนัง เรียกตลาดนี้ว่า “ตลาด ๑๐๐ ปี เมืองปากพนัง” เสน่ห์ของตลาดแห่งนี้ คือ บรรดาสัตว์น้ำที่จับได้จากแม่น้ำปากพนังและสัตว์ทะเล เป็นของสด และมีราคาไม่สูง ทำให้ผู้คนที่มาเยือนปากพนังจะต้องมาเยือนตลาดแห่งนี้ เพื่อซื้อของสดกลับไป นอกจากนี้ยังมีของแห้งไว้สำหรับเป็นของฝากอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นปลาตากแห้งหลากหลายชนิด เช่น ปลากระบอก ปลาเขือ ปลาหมึก กุ้งแห้ง และสัตว์ทะเลต่าง ๆ ที่มีให้เลือกชมมากมาย นอกจากตลาดร้อยปีจะมีความโดดเด่นแล้ว เมื่อมองขึ้นไปก็จะเห็นว่าตึกกรมบ้านช่องของคนที่นี่ก็มีความโดดเด่นเช่นกัน ส่วนใหญ่เป็นตึกสูงลักษณะแปลก ๆ มองดูแล้วก็เห็นชัดว่าไม่ได้เป็นที่อยู่อาศัยของคน เพราะเป็นตึกสูงปิดทึบทั้งตึก ไม่มีระเบียงหรือหน้าต่าง มีเพียงแค่อ่างขนาดเล็กเรียงรายไปทั่วซึ่งตึกที่พุดถึงนั้น คือ “ตึกนกนางแอ่น” หรือเรียกว่า “คอนโดนกนางแอ่น” เป็นตึกที่มีไว้สำหรับเลี้ยงนกนางแอ่นโดยเฉพาะ ซึ่งรังนกของอำเภอปากพนังนั้นเป็นที่เลื่องชื่อเป็นอย่างมาก จากคำขวัญของอำเภอปากพนังที่ว่า

“รังนกเลื่องชื่อ รำลือขนมลา โอชาไขปลากะบอก

ส่งออกกุ้งกุลตา ออกพรรษาไหว้พระลาก นิยมมากแข่งเรือเพรียว”

